

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn.: KO-08290/2014-ERU
Č. j.: 08290-3/2014-ERU

V Jihlavě dne 11. září 2014

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v příkazním řízení podle ustanovení § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. KO-08290/2014-ERU s účastníkem řízení, společností **Byterm Znojmo s.r.o.**, se sídlem Lidická 4, 669 02 Znojmo, IČ: 255 48 638, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, jako držitelem licence na výrobu tepelné energie, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost Byterm Znojmo s.r.o., se sídlem Lidická 4, 669 02 Znojmo, IČ: 255 48 638, se tím, že v rozporu s § 9 odst. 1 energetického zákona jako držitel licence na výrobu tepelné energie od 15. října 2004 v rámci cenové lokality „Znojmo – 17. listopadu 34“ v provozovně s názvem „Plynová kotelna 17. listopadu“ provozoval 8 plynových kotlů značky Ferroli Pegasus 56 o výkonu 56 kW, rok výroby 2003, tedy s celkovým instalovaným výkonem nízkotlaké teplovodní kotelny 448 kW, v rozporu s údaji uvedenými na rozhodnutí o udělení licence na výrobu tepelné energie číslo 310103323 ze dne 8. března 2002 č. j. 04137-31/2007-ERU, a do dne 25. července 2014 neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změnu podmínek pro udělení licence, nepředložil o nich podklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence číslo 310103323, **dopustil správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.**

II. Podle § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení, společnosti Byterm Znojmo s.r.o., se sídlem Lidická 4, 669 02 Znojmo, IČ: 255 48 638, za spáchaný správní delikt podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona **ukládá pokuta ve výši 8 000 Kč** (slovy: osm tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú.: 19-2421001/0710, variabilní symbol 13614.

III. Podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti Byterm Znojmo s.r.o., se sídlem Lidická 4, 669 02 Znojmo, IČ: 255 48 638, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú.: 19-2421001/0710, variabilní symbol 13614.

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 14. července 2014 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, kontrolu ve věci dodržování ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona.

V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 28. července 2014 Protokol o kontrole č. K017314, č. j. 06551-9/2014-ERU. Účastník řízení neuplatnil vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole žádné námitky. Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. KO-06551/2014-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 8. září 2014, o čemž byl vyhotoven záznam o vložení do spisu č. j. 08290-2/2014-ERU, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení. Současně byly dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil správní orgán v souladu s ustanovením § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

II. Popis skutkového stavu

Z podkladů shromážděných v řízení lze zjistit, že účastník řízení podniká na území města Znojmo v oblasti výroby a rozvodu tepelné energie na základě udělených licencí na výrobu tepelné energie č. 310103323 od 8. března 2002 a na rozvod tepelné energie č. 320103324 od 1. března 2002. Na uvedených licencích je pro cenovou lokalitu „Znojmo – 17. listopadu 34“, uvedena provozovna „Plynová kotelna 17. listopadu“ (evidenční číslo 1) s tepelným výkonem v hodnotě 0,750 MW na 3 zdroje (kotle) a rozvod pod názvem „Ulice 17. listopadu – kotelna“ (evidenční číslo 7) s přenosovou kapacitou 0,750 MW a s délkou teplovodního rozvodu 0,029 km.

V cenové lokalitě „Znojmo – 17. listopadu 34“ má účastník řízení uzavřené čtyři smlouvy na dodávku tepelné energie na vytápění a na přípravu teplé vody se čtyřmi odběrateli tepelné energie a provozuje čtyřtrubkový rozvod tepelné energie.

V rámci kontrolního šetření uskutečněného dne 16. července 2014, bylo zjištěno, že se v kotelně pod názvem „Plynová kotelna 17. listopadu“ nachází 8 plynových kotlů značky Ferolli Pegasus 56, každý o výkonu 56 kW, celkem tedy 448 kW.

V rámci správního řízení bylo prokázáno, že účastník řízení nakoupil 8 kotlů značky Ferolli Pegasus 56 výrobní č. 0520L20064, 0607620246, 0607L20248, 0612L20551, 0607L202304, 0607L20308, 0612L20549, 0607L20306, každý o výkonu 56 kW, které jsou osazeny na „Plynové kotelně 17. listopadu“ na adrese 17. listopadu 2394/34, 669 02 Znojmo. Pořízení těchto kotlů bylo prokázáno prostřednictvím daňového dokladu č. [REDAKCE] a daňového dokladu č. [REDAKCE] s datem vystavení dne 10. září 2003 společností ENBRA, spol. s r.o. Dle strojní knihy plynového spotřebiče vedené pro kotelnu 17. Listopadu 34, K – 2 bylo zařízení uvedeno do provozu dne 15. října 2004.

Dne 23. června 2010 byla vystavena dle vyhlášky č. 85/1978 ČÚBP Zpráva o revizi plynového zařízení, ve které je uvedeno, že na „Kotelně 17. Listopadu 34, K – 2“ se nachází 8 plynových kotlů značky Ferolli Pegasus 56 o výkonu 56 kW, rokem výroby 2003

a s celkovým instalovaným výkonem nízkotlaké teplovodní kotelny 224 kW. Je nutno poznamenat, že celkový součet instalovaného výkonu uvedeného v revizní zprávě neodpovídá násobku výkonu a počtu zdrojů, neboť 56 násobeno 8 je 448, nikoliv 224.

Úřadem vypočtená hodnota se však shoduje s Technickým popisem plynové kotelny 17. listopadu 34 předloženého účastníkem řízení Úřadu dne 11. února 2014 (vedeno pod č. j. 01192-3/2014-ERU). V technickém popisu je uvedeno, že zdrojem tepla je 8 atmosférických litinových kotlů Ferolli, každý o výkonu 56 kW, přičemž celkový výkon kotelny je 448 kW.

Správní orgán dále zjistil, že v průběhu prováděné kontroly byla na Energetický regulační úřad doručena dne 25. července 2014 žádost účastníka řízení o změnu rozhodnutí o udělení licence č. 310103323.

III. Právní hodnocení

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona v návaznosti na nesplnění povinnosti stanovené v ust. § 9 odst. 1 téhož zákona.

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že neoznámí neprodleně změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence a nepředloží o nich doklady nebo požádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle ust. § 9 odst. 1 téhož zákona. K závěru výše uvedeného ustanovení Úřad upozorňuje, že zákonodárce měl dle Úřadu bezpochyby na mysli, že držitel licence „nepožádá“ o změnu rozhodnutí o udělení licence a jedná se tedy o zjevnou písařskou chybu v textu energetického zákona, neboť ust. § 9 odst. 1 energetického zákona stanovuje držiteli licence jako jednu z povinností požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence, tudíž je z tohoto ustanovení zřejmé, že držitel licence tuto povinnost poruší tím, že „nepožádá“ o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Z ust. § 9 odst. 1 energetického zákona přitom vyplývá obecná povinnost držitele licence neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Z ust. § 5 energetického zákona přitom vyplývají podmínky pro udělení licence, přičemž za ty údaje, o nichž je držitel licence povinen spravit Úřad, lze považovat následující údaje: o ztrátě úplné způsobilosti k právním úkonům, o ztrátě bezúhonnosti, o nesplnění podmínky odborné způsobilosti nebo odvolání odpovědného zástupce, o změnách týkajících se skutečností prokazujících jeho vlastnický nebo užívací vztah k energetickému zařízení. Mimo jiné jsou údajem, jehož změnu má držitel licence povinnost neprodleně oznámit, také změny finančních a technických předpokladů.

Z ust. § 5 odst. 3 energetického zákona vyplývá, že fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musí prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Zároveň z ust. § 5 odst. 3 téhož zákona vyplývá, že technické předpoklady se považují za splněné u energetického zařízení, u kterého je osvědčena jeho bezpečnost v rozsahu a za podmínek stanovených právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a v souladu s technickou

dokumentací. Pokud je energetické zařízení stavbou, musí žadatel o udělení licence rovněž prokázat, že je oprávněn stavbu užívat nebo jinak provozovat.

Účastníkovi řízení je kladeno za vinu to, že po výměně zdroje pro výrobu tepelné energie (konkrétně výměna tří kotlů o výkonu 0,750 MW za 8 kotlů o výkonu 0,448 MW) jako držitel licence neprodleně neoznámil Úřadu tuto změnu a nepředložil o ní doklad včetně vypracované zprávy o výchozí revizi energetického zařízení, která by deklarovala, že toto energetické zařízení je nebo není při dodržování bezpečnostních a provozních předpisů schopno bezpečného provozu, a zároveň nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence ve smyslu ust. § 9 odst. 1 energetického zákona.

Úřad zastává názor, že vzhledem k uvedené zákonem stanovené povinnosti se slovo neprodleně váže k důležitosti této povinnosti, kterou měl účastník řízení bezpodmínečně dodržet a také s ní být dostatečně seznámen. Výkladem pojmu „neprodleně“ se zabýval Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 22. října 2008 č. j. 9 Ca 144/2007 – 27, ze kterého vyplývá, že pojem „neprodleně“ je nutno vykládat ve smyslu obecného základu jazyka, v němž znamená „bez zbytečného prodlení“, „ihned“, „okamžitě“, „bez zmeškání“ apod. Lhůtu takto určenou je tak třeba počítat na dny, maximálně týdny.

V daném případě bylo předmětné energetické zařízení uvedeno do provozu dne 15. října 2004 a účastník řízení požádal o změnu rozhodnutí o udělení licence na výrobu tepelné energie dne 25. července 2014, tedy po době téměř deseti let. Takové ohlášení změny podmínku neprodlenosti jistě nespĺňuje, protože pokud zákon stanoví, že je držitel licence povinen oznámit neprodleně, musí být tedy žádost podána bezodkladně, bez zbytečného prodlení a bezprostředně poté, kdy rozhodná skutečnost nastala.

Lze proto konstatovat, že tímto jednáním byla účastníkem řízení naplněna skutková podstata správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.

Správní delikt, jímž pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje je správním deliktem trvajícím a z hlediska správního práva tvoří jeden skutek a jeden správní delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu, ke kterému došlo v předmětném případě doručením žádosti o změnu rozhodnutí o udělení licence dne 25. července 2014. Lhůty uvedené v ust. § 91d odst. 3 energetického zákona, podle kterého odpovědnost právnické osoby za delikt zaniká, jestliže správní orgán nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, tak počínají běžet až od tohoto data. Z výše uvedeného je zřejmé, že ani objektivní, ani subjektivní lhůta dosud neuplynula a odpovědnost účastníka řízení v případě těchto skutků nezanikla.

Správní orgán se dále zabýval otázkou existence materiální stránky správního deliktu. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn.: 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání

musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

V daném případě účastník řízení porušil povinnosti stanovené § 9 odst. 1 energetického zákona. Účelem ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona je zajistit zájem společnosti, aby držitel licence oznamoval změnu podmínek spojených s vykonávanou licencovanou činností a pokud se taková změna týká rozhodnutí o udělení licence, aby požádal o změnu rozhodnutí o udělení licence. Tímto způsobem je prostřednictvím zákona zajištěno, že licencovaná činnost bude i v době po udělení licence vykonávána pouze v rozsahu a způsobem, který byl udělenou licencí povolen a pokud by mělo dojít ke změně, bude tato změna rovněž posouzena v řízení o změně rozhodnutí o udělení licence. Tím, že držitel licence porušil § 9 odst. 1, naplnil současně materiální stránku správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, protože v důsledku jeho jednání je provozováno rozvodné tepelné zařízení, jehož provozování nebylo předmětem řízení o změně licence a nebyly tak posouzeny podmínky stanovené § 5 energetického zákona pro udělení licence.

Správní orgán proto v jednání účastníka řízení spatřuje jistou materiální nebezpečnost, která postačuje pro vyslovení závěru o existenci materiální stránky správního deliktu.

Správní úřad se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikty neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právních povinností zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení. Ač měl účastník řízení možnost, tak v průběhu řízení žádnou takovou skutečnost netvrdil a neprokazoval.

Správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty v takové výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

IV. Uložení pokuty

Za správní delikty podle § 91 odst. 1 písm. b) a h) energetického zákona, lze uložit podle § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o horní výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu pouze v případě zvlášť závažného protiprávního jednání se závažnými následky. V tomto případě uvažoval správní orgán o uložení pokuty následovně.

Stanovení výše pokuty v mezích zákona je věcí správního uvážení správního orgánu, které se v konkrétním případě odvíjí od posouzení skutkových okolností daného případu.

Při stanovení pokuty za správní delikt podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona posuzoval správní orgán kritéria podle § 91d odst. 2 energetického zákona, podle kterého se při stanovení výše pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Při posouzení závažnosti správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona správní orgán vyšel zejména z toho, že následek protiprávního jednání účastníka řízení nebyl natolik závažný, když účastník řízení již byl držitelem licence na výrobu tepelné energie číslo 310103323 a stát takovému subjektu povolení k podnikání v energetických odvětvích již jednou udělil v roce 2002, byť s využitím jiného zařízení a v jiném vymezeném území. Účastník řízení v tomto případě tudíž začal vykonávat licencovanou činnost v jiném rozsahu než v rozsahu povoleném. Takové jednání má jistě nižší závažnost, než výkon licencované činnosti bez uděleného povolení k podnikání v energetických odvětvích. Současně je třeba konstatovat, že závažnost jednání účastníka řízení při výrobě tepelné energie byla ponížena zejména tím, že účastník řízení, výkon zařízení pro výrobu tepelné energie snížil oproti výkonu, pro který došlo k udělení licence.

V případě doby trvání protiprávního jednání účastníka řízení v případě neprodleného neoznámení změn podmínek pro udělení licence a nepožádání o změnu rozhodnutí o udělení licence na rozvod tepelné energie, lze konstatovat, že účastníkem způsobený protiprávní stav trval od 15. října 2004 do 25. července 2014. Doby trvání protiprávního stavu v délce téměř 10 let je třeba vyhodnotit jako dobu, která závažnost správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona zvyšuje.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení o uložení pokuty za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Energetického regulačního úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“. Protože pokuta byla stanovena ve výši blízké spodní hranici možné výše pokuty, jedná se o držitele licence na rozvod tepelné energie, který je právnickou osobou, dosahující při podnikání v teplárenství tržeb v řádu milionů korun, správní orgán možný likvidační dopad uložené pokuty dále nezkoumal, protože je evidentní, že nastat nemohl.

Po zvážení všech okolností případu byla správním orgánem pokuta stanovena ve výši 8 000 Kč tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje vzhledem k závažnosti správního deliktu za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Při stanovení výše pokuty bylo současně zohledněno, že účastník řízení na základě kontrolního zjištění žádost o změnu licence dne 25. července 2014 nakonec podal. Uložení pokuty v této výši proto především odráží dobu protiprávního stavu, který trval prakticky téměř 10 let.

Ve správním řízení je účastníku řízení výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 8 000 Kč, a to za správní delikt podle § 91 odst. 1 písm. b a h) energetického zákona. Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Příkaz, proti němuž nebude podán odpor v uvedené zákonné lhůtě, se stává pravomocným v souladu s tímž ustanovením.

Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Eva Dlouhá, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly